

"de **GALAMA'S** 15 jaar familiekrant en **GALEMA'S** door de eeuwen heen"

verschijnt in het
voorjaar
(april)

15e jaargang nr. 1, mei 2004

verschijnt in het
najaar
(oktober)

Galama/Galema

INHOUD

	Pagina
• Bestuur	2
• Van de redactie	2
Kopij insturen	2
Donateurschap	2
Donateurschap betalen 2004	2
• Familievaria	3
Geboren	3
Getrouwd	3
Jubilea	3
Overleden	4
In memoriam Cathrinus Galema	4
• Galama's op de planken	6
• Reünie 2004 in Joure	7
• Experiment met koeien in de serre	8
• Katrien Galema Nederlands kampioene paardendressuur	9
• Herkomst van een merklap	10
• De kastanjebeam	12
• Stamgasten melden zich voor stoppen met roken	12
• Geale Ysbrands Galema	13
• Galamadammen	14
• Ruzie in Provinciale Staten over streekplan	14
• Oproep Reünie	15
• Het winkeltje	16

Na 5 jaar is het weer zover: DE REÜNIE! Deze zal plaatsvinden op zaterdag 18 september 2004 in 't Haske te Joure en begint 's middags rond 13.00 uur. Natuurlijk vinden wij het als bestuur heel leuk dat er zoveel mogelijk Galema's, Galama's en aanverwanten op deze bijzondere ontmoetingsdag aanwezig zullen zijn. Daarvoor hebben we nog adressen nodig om niemand te vergeten. Ook leuke anekdotes of artikelen uit of over de familie willen we graag publiceren in een extra editie van deze krant, special ter gelegenheid van deze reünie en 15 jarig bestaan van de familiekrant. Hoe meer kopij hoe liever het ons is. Daarom reageer meteen en bel of schrijf. Details vindt u op pagina 7 van deze krant. Tot ziens op 18 september!

Het bestuur

Sjoerd Galema

(1.14.137/147)

Voorzitter

Kloosterweg 7

8741 KB Hartwerd

tel. 0515-569565

e-mail: galema@sis.fryslan.nl

Geartsje Broekstra-Galama

(1.13.69.1/133)

Secretaris

De Watersnip 26, 8862 LN Harlingen;

Tel. 0517-430404

e-mail: jochem.broekstra@home.nl

Theo Galema (1.14.40/72)

penningmeester

Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum

tel. 0515-541487

e-mail: th.galama@comveeweb.nl

Eelco J. Galama (1.14.87/107)

Redactie krant

Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG

Leeuwarden; Tel. 058-2800016

e-mail: e.galama@chello.nl

Maikel Galama (1.14.131/140)

Archief/onderzoek

Boterdiep 24a, 9712 LP Groningen

tel: 050-3122322; e-mail:

maikelgalama@hotmail.com

Theo Galema (1.136.2/37)

Ledenadministratie, website

Sylroede 22, 8765 LW Tjerkwerd

Tel. 0515-579338

e-mail: thegalema@hetnet.nl •

Van de redactie

Een bijzonder jaar gaat dit worden voor onze familie stichting: de krant bestaat 15 jaar en dit jaar zal de 4^e reünie georganiseerd worden. Veel werk aan de winkel en een leuk jaar voor de boeg.

De vorige kranten werden steeds dikker, vaak al 20 pagina's en in het bestuur hadden we gedacht dat het ook gerust wel weer eens wat dunner mocht. Echter is er iedere keer weer veel kopij en dat wil je ook niet laten liggen. Het is wel eens wat moeilijk om van alle families kopij te krijgen, maar nagenoeg alles wordt gepubliceerd, dus niemand hoeft zich benadeeld te voelen. Kopij op sturen dan maar.

In deze krant een uitgebreid In Memoriam voor Cathrinus Galema, die een zeer lange tijd in Guatemala heeft doorgebracht. Ik vind het altijd leuk om

dit soort stukken in de krant te hebben. Deze mensen hebben heel veel goeds voro de mensheid gedaan, maar daarover wordt erg weinig bij stil gestaan. Ze hebben ook geen nazaten die dat voor hen gaat doen; leuk dat er dan een familie stichting is die dit soort zaken wel bekend maakt aan een groter publiek. Ik heb ook nog een stuk over Cathrinus Galema uit de Harlinger Courant van 1980, maar dat bewaar ik maar voor de extra feesteditie dit jaar. En Jan bedankt voor het opsturen van het verhaal.

Vorige keer hadden we enkele boerderijverhalen. Theo Galema maakt het deze keer heel erg bont door een stal te gaan bouwen, waarbij de koeien in een soort serre komen te staan. Lees maar op pagina 8. Om het bij dieren te houden, deze keer ook een rapportage over Katrien Galema als Nederlands kampioene paardendressuur, dus ook nog een beetje sport in deze krant. Van de Hettinga's kreeg ik een artikel over een oude merklap, met veel familierelaties naar de Galema's; leek mij een leuk verhaal ook voor ons. En een bijzonder verhaal kreeg ik ook van Greet Schuurmans over de bij hun in de tuin geplante kastanjeboom. Die heeft een en ander meegemaakt zo valt te lezen.

Het roken zijn we niet verleerd in de familie. Reeds eerder schreven we daarover, maar er komt ook een anti-rookbeweging opzetten, zo valt te lezen. Michiel Galama schreef een stuk over de boerderijen in It Heidenskip en zo is er weer het boerenverhaal. Maar er er zijn ook muzikale kwaliteiten in de familie. Ikzelf heb dit jaar al enkele optredens gehad met het koor en Theo loopt ook regelmatig met de muziek mee. En dan zijn er de Galama's in de Provinciale Staten, die weer eens rake opmerkingen maken over het nieuwe streekplan Fryslân. Baukje zit er nog maar kort in maar weet de gedeputeerden te raken, zo blijkt uit de krant.

Zoals al op de voorpagina is gebleken, een kleurrijke editie dit jaar. Dat mag nu eindelijk wel eens ter gelegenheid van dit bijzondere jaar. Deze keer ook redelijk veel Fries en zelfs een klein beetje Duits, een beetje toeval door de kopij die er binnenkwam. Hopelijk niet een al te groot probleem. Voor mij is het ook al weer het vijfde jaar dat ik de redactie van de krant doe, ook iets om even bij stil te staan.

Eelco Galama ●

Kopij

Als u leuke informatie heeft over de familie voor deze krant, stuur het dan naar de redactie, t.a.v. Eelco Galama, Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden

Tel. 058-2800016

E-mail: e.galama@chello.nl

Sluitingsdatum voor het herfst 2004

nummer: 30 september 2004 •

Kopij voor de **feestkrant** graag voor 15 juli opsturen.

Donateurschap:

Het zou geen kwaad kunnen als nog meer familieleden zich zouden opgeven als donateur van onze vereniging. Mocht u als lezer merken dat familieleden (of anderen) belangstelling hebben voor dit blad of onze vereniging willen steunen, probeer ze dan donateur te maken. De contributie bedraagt minimaal € 7 per jaar.

Hoe kan men donateur worden?

- Door € 7 over te maken op bankrekening 30.87.66.814 of girorekening 5945270 beide t.n.v. St. Gala/ema, p/a Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum. Dan krijgt men twee keer per jaar ons familieblad toegestuurd en uitnodigingen voor gezamenlijke activiteiten van de Stichting.
- Door telefonische opgave bij Theo Galema uit Tjerkwerd, tel 0515-579338. •

Donateurschap 2004 betalen

Van de penningmeester
In principe geschiedt betaling middels automatische afschrijving, zodat de penningmeester minder kosten en werk heeft van een relatief klein bedrag. Mocht u geen automatische overboeking hebben geregeld, dan wordt u verzocht dit op eigen initiatief over te maken, waarvoor bij voorbaat dank.

Familievaria

In deze rubriek worden berichten opgenomen die bij de redactie binnenkomen en die door eigen onderzoek naar voren komen. Mocht u als lezer en/of familielid familie-berichten willen opgeven, stuur die dan naar de redactie, p/a Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016, of per e-mail:

e.galama@chello.nl

Geboren

Hoera een broertje! Dat lazzen we in de krant toen

Jasper Arjen op 20 november 2003 werd geboren. Jasper is een zoon van Michiel Galama (1.14.74/96) en Simone van der Veen; ze wonen te Bolsward.

Op 26 november 2003 is geboren **Koen**, zoon van Peter van Paassen en Annemiek van Bommel (1.13.56, nr1/118). Koen heeft twee broertjes: Jesper en Sten.

Op 10 november 2003 is geboren **Dewi Joëlle**, dochter van W. Drost en José Galema (6.14.1, nr 1/195) uit Surhuisterveen. Dewi heeft een zusje Nicole Malissa dat in 1999 is geboren.

'Tankber en bliid binne wy mei de berte fan ús jonkje **Marco**, broerke fan Anita en Nico'. Aldus lazzen we in de krant; Marco is geboren op 12 april 2004 en is een zoon van Douwe Breeuwsma en Aukje Galema (1.13.52, nr.8/113) uit Parrega.

Het bestuur wenst ouders en familieleden veel plezier en gezondheid met de pas geboren.

Getrouwd

Wina Smeenk en Jochem Galama (1.14.64, nr2/93) zijn op 16 april 2004 getrouwd. Zij wonen nu in

Amsterdam. Jochem is industrieel ontwerper en ontwerpt allerlei leuke dingen, zoals de kleeherangers. En natuurlijk nog van harte gefeliciteerd met jullie huwelijk!

Zie ook: www.contour-ids.nl

Jubilea

Op 1 mei 2003 vierde Mr **Kees Galama** (1.14.110/123) zijn 25 jaar jubileum bij Adriaanse en Van der Weel advocaten te Middelburg en Terneuzen.

Woensdag 29 oktober 2003 zijn **Ysbrand Michiel Galama** (1.13.53/113) en **Theodora Theresia Maria Wientjens** 40 jaar getrouwd.

Zij vierden dit feest op zondag 9 november met een receptie in het Fatimahuis in Roosendaal en daarna met hun kinderen Petra, Pieter en Theo en kleinkinderen, familie en kennissen in Etten Leur.

Op 2 februari 2004 vierden **Maurits Zeinstra en Gôtske Galama** (1.12.35, nr.5/145) hun 60 jarig huwelijks feest met de hele familie. Zij wonen in Hulshorst op de Veluwe.

Dik feest was het ook voor **Klaas-Tette Galema** (1.14.37, nr1/71), die onlangs slaagde bij de NHL in Leeuwarden voor zijn HBO diploma richting commerciële economie.

Alle jubilarissen van harte gefeliciteerd

18 september reünie in Joure
Zie pagina 7

Overleden

Op 29 oktober 2003 is overleden pater **Cathrinus Siebren Galema**, (1.12.7, nr 6/45) geboren te Harlingen op 7 december 1928, priester gewijd op 24 juli 1955. Op 6 oktober 1961 ging hij naar de missie van Guatemala en kwam na een druk missionarissenleven, 28 september 2003 weer terug. Elders in deze krant is een in memoriam opgenomen.

Op 25 november 2003 is overleden te Bolsward **Sybrigje Elisabeth Dickhaut-Kramer** (1.11.13, nr 4, kind 2/90), sinds 24 april 1933 weduwe van Nicolaas Zeinstra en sinds 1 juni 1980 weduwe van Johannes Dickhaut. Zij is op 1 december 2003 begraven op de R.K. begraafplaats te Franeker.

Op 86 jarige leeftijd is op 2 december 2003 te Sneek overleden **Epke Galema** (5.12.6/185). Hij was 60 jaar getrouwd met Wiep Galema-Buding. Epke is begraven op de Algemene Begraafplaats te Sneek.

Na een lang ziektebed is op 6 december 2003 te Harlingen overleden **Henderika (Riek) Kingma-van der Wal**. Zij is aldaar op de R.K. begraafplaats begraven. Riek was de moeder van Piet Kingma en schoonmoeder van Greetje Galema (1.13.25, nr.1/51) en grootmoeder van Arnold, Roland en Wilfred.

Drie dagen later op 9 december sterft te Groningen op 46 jarige leeftijd **Annemieke Galama-van der Werf**, echtgenote van Joop Galama (1.14.135/142), moeder van Joanneke en Ysbrand. Annemieke werd op de R.K. begraafplaats te Bolsward begraven en ze woonde te Roden.

Op 10 december 2003 overlijdt **Appolonia (Ploon) Theresia Anna van der Meer**. Ploon was de tweede vrouw van IJsbrand Nicolaas Galema (1.13.26/64) en is 80 jaar geworden. Zij werd het laatste jaar van haar leven in verpleeghuis 'Parkhove' te Leeuwarden verpleegd. Zij is begraven op de R.K. begraafplaats "Sint Agatha" te Leidschendam.

Waardig en gesterkt door zijn geloof is 30 december 2003 overleden **IJsbrand Jan Cornelis Galema** (1.13.35/80). IJsbrand was Ridder in de Orde Van Oranje Nassau en lid

van de aloude Broederschap van het Hoog Heilig Sacrament. Hij was getrouwd met Maria Galema-Buys en woonde in Den Bosch; op 2 januari is IJsbrand gecremeerd.

Na een lange periode van afnemende gezondheid is op 5 januari 2004 op 87 jarige leeftijd te Bolsward overleden **Elizabeth Clazina Jellesma-Galema** (1.12, nr 8/70). Zij is op het R.K. Kerkhof in Workum begraven op 9 januari.

Na een druk leven is op 17 januari 2004 te Blauwhuis overleden **Tjitte de Wolff**, weduwnaar van Alida Helena De Wolff-Galama (1.12.24, nr.3/102). Tjitte is op 21 januari op het R.K.Kerkhof in Blauwhuis begraven.

Op 23 januari 2004 is te Wieringerwerf overleden **Jozef (Joop) Cornelis Miedema**. Joop was getrouwd met Louisa Susanna van der Werf (1.11.14, nr.10, kind 3/101); hij was eerder weduwnaar sinds 10 maart 1963 van Marie Huitema. Joop is op 27 januari 2004 op de R.K. begraafplaats te Middenmeer begraven.

Onverwachts is **Thomas Galema** (1.13.18/46) overleden in Harlingen op 16 februari 2004. Hij was net 82 jaar geworden en sinds 15 januari 1997 weduwnaar van Henderika Bergsma. Thomas is begraven op de R.K. begraafplaats te Harlingen.

Op 19 februari 2004 is op 90 jarige leeftijd overleden **Theodorus Petrus van Oosten**, schoonvader van Jan Galama (1.14.84/106-107).

De op 3 oktober 1933 te Greonterp geboren **Anna Agatha Hettinga-Galema (Annie)** 1.12.21, nr 1/85) is op 2 april 2004 overleden te Workum. Zij is op 6 april op het R.K kerkhof te Workum begraven.

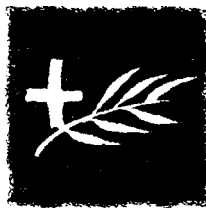
Na voorzien te zijn van het Heilig Oliesel is **Theresia Wierema-Hasenöhl** op 29 april 2004 overleden te Bolsward. Zij was geboren te Weenen op 1 november 1914 en is dus 89 jaar geworden. Ze was sinds 25 maart 1982 weduwe van Ysbrand Jan Wierema (1.11.15, nr5, kind 5/115).

Het bestuur condoleert alle nabestaanden met het verlies van hun dierbaren en wenst hen veel sterkte met het verwerken hiervan.

IN MEMORIAM PATER CATHRINUS GALEMA

Cathrinus Siebren Galema

Geboren te Harlingen, 7 december 1928
Priester gewijd op 24 juli 1955
Naar de missie van Guatemala
vertrokken op 6 October 1961
Terug gekomen naar Nederland:
28 september 2003
Overleden op Sparrendaal: 29 oktober 2003.

Korte levensschets
Priesterwijding,
vijf jaar
missiepropaganda
in Nederland,
afreis naar

Guatemala, drie jaar in de hitte van Tiquisate, 30 jaar in de bergen van Verapaz en dan nog eens "even" een buitenpost van Santa Catarina Pinula uitbouwen tot een hechte gemeenschap en een volledige parochie. Ziedaar een missionarisleven in een notendop.

Necrologie door medebroeder Frans Hölscher

De Nederlandse Provincie van de Missionarissen van Scheut stond nog in haar kinderschoenen toen Ties Priester werd gewijd (1955) en het was "alle hens aan dek" om deze jonge provincie financieel en qua personeel op de been te helpen. Veel van de jong gewijden werden ingeschakeld in deze taken. Ties was een van hen. Als "propagandist" reisde hij onvermoeid en met veel enthousiasme door het westen van het land: Film, (De Klokken van Nagasaki), missiebusjes, "public Relations", studenten voor Sparrendaal... En hij deed het met hart en ziel. Een man van weinig woorden als hij was, kwam je er niet zo gemakkelijk achter wat er in hem omging, maar naar gelang je hem beter leerde kennen en het wederzijdse vertrouwen groeide, bleek hij een trouwe en waardevolle vriend en een wijs raadgever te zijn.

In 1961 werd het Guatemala. Na een korte verkenningperiode werd hij benoemd in Tiquisate. School en ziekenhuis werden aan de parochie aangeboden. In diezelfde tijd kwam er ook een nieuwe bisschop in Coban, waar al enkele van onze mensen werkten; hij wilde meer Scheutisten want degenen die er waren deden het zo goed. Deze en nog andere omstandigheden droegen

ertoe bij dat er met het personeel geschoven moest worden. Ties was een van hen en in 1965 kwam hij in Tukurú.

Een kleine plaats in de vallei van de Polochic maar met veel finca's (plantages) in de bergen. En daar woonden zijn parochianen. Ties maakte er werk van om al deze plaatsen min of meer regelmatig te bezoeken, naargelang het weer en vooral ook het plantagewerk het toeliet, want in de tijd van de koffie oogst was het voor de mensen werken van vroeg tot laat en was er weinig of geen gelegenheid om ze bij elkaar te krijgen. In het dorp zelf bereidde hij het terrein voor en bracht er zusters binnen die voor zieken en vooral ook voor de vrouwen van grote hulp en betekenis werden.

Hij heeft licht onstoken in onze harten, opdat vandaar de kennis van Gods heerlijkheid, die op Christus' aangezicht ligt, naar buiten zou stralen. 2 Kor. 4, 6.

TER DANKBARE HERINNERING
aan mijn

H. Priesterwijding
en
Eerste Plechtige H. Mis

Eindhoven St. Catharina 24 Juli	1955	Harlingen Sint Michaël 15 Augustus
---------------------------------------	------	--

CATHRINUS GALEMA c.i.c.m.
Missionaris van Scheut

Gewaardig U, Heer, allen die ons weldeden omwille van Uw naam, met het eeuwig leven te vergelden.
O. L. Vrouw, Moeder, bid voor ons, Uw kinderen

Na elf jaar Tukurú werd Ties benoemd in Purulhá, ook in Verapaz maar wel aan de andere kant van de bergen. Wat hij daar in de negentien jaar dat hij er was tot stand gebracht heeft is niet te becijferen. Vergezeld van z'n trouwe Chabelo, koster, catechist, tolk en toegewijde apostel, ging hij de bergen op en af, allemaal te voet want hij hield nu eenmaal niet van paardrijden of, erger nog, van een muilezel. Z'n Friese aard die zich uitte in een sterke wil, soms wel grenzend aan koppigheid, hielp hem om vol te houden en langzaam maar zeker kwam er een kentering in die streek. Daar kon hij graag over vertellen. Catechese, gemeentevorming en vooral het werken aan huwelijk en gezin waren zijn prioriteiten. Eenmaal dat de mensen begonnen met hun huwelijk serieus te nemen, kerkelijk in te zegenen en formeel te beleven, werd ook het drankmisbruik minder en begonnen de mannen trots te worden op hun kinderen en op hun gezinnen. Als er een begaafde uitschieter was, deed Ties er alles aan om deze jonge mensen naar school te sturen en ze daar te houden. Sommigen hebben het door zijn toedoen gebracht tot universitaire studies en meerderen verschaften zich toegang tot de beter betaalde jobs.

In de moeilijke tijd van de guerrilla's zal hij wel eens schrik gehad hebben, maar als je hem er naar vroeg was z'n antwoord toch meestal wel: als je je bezig houdt met datgene waar je voor gewijd bent, hoef je niet bang te zijn. Ik durf te zeggen dat Ties, voortbouwend op het werk van z'n voorgangers, in de parochie van Purulhá z'n beste tijd gehad heeft en ook met het meeste plezier gewerkt heeft.

1994 was een gloriejaar: Purulhá kreeg

een nieuwe en grote kerk die door de bisschop plechtig ingewijd werd. Het oude kerkje zou "Calvario" worden. Ties zelf glorieerde, omdat hij die grote kerk (5-600 zitplaatsen) vol kreeg, zó was het christelijk leven in de parochie toegenomen... Maar die inwijding: als je praat over feesten dan was dát een feest. Indianen uit de nabije en verre omtrek kwamen er aan deelnemen. Het waren slechte dagen voor kippen en kalkoenen, want veel van hen zijn ter gelegenheid van het feest de pot in gegaan. Voor de mensen echter was het feest en groot feest!

Toen Ties 65 werd had hij genoeg van de bergen. "Laat nu een jongere het maar doen" zei hij. Aanvankelijk als helper van Eddie Gerrits, die pastoor was in Santa Catarina Pinula, vestigde hij zich al vrij spoedig in Don Justo, toen nog een buitenstatie van Santa Catarina Pinula, zo'n 30-35 kilometer buiten de hoofdstad Guatemala. Het is mooi om te horen hoe hij daar kwam: kort van woorden sprak hij: "Ik ben Padre Catalino en ik zou graag het convent (de pastorie) willen zien," "Fantastisch" zeg ik hem en wijzend op het huisje dat als pastorie bedoeld was ... "Dat wil dus zeggen dat we spoedig een eigen priester gaan krijgen...? Luister, pater, geef ons twee maanden om het huisje af te bouwen en in te richten en U bent van harte welkom. We hoeven alleen nog maar water, riolering en licht te installeren met nog een kleinigheidje hier en daar, maar in een maand of twee zijn we er wel mee klaar en zullen we uw komst met verlangen tegemoet zien." "Heel mooi", zegt hij, "maar ik was wel van plan om hier te blijven. M'n spullen zitten in dat vrachtwagentje daar..." Je kunt het een wonder noemen als je wilt, maar in één dag deden we wat we in twee maanden hadden willen doen. En zo begon de kennismaking en zijn we samen met padre Catalino op weg gegaan. Langzaam maar zeker begon de gemeenschap te groeien en te bloeien.

Z'n toewijding en genegenheid voor de mensen won veel harten. Nee zeggen was hem vreemd en niemand weet eigenlijk hoe vaak hij zichzelf heeft weg gecijferd om een zieke te bezoeken, de Eucharistie te vieren in een afgelegen barrio, mensen te woord te staan die over hun moeilijkheden wilden praten of om raad kwamen of jongelui die wilden huwen.....

Er werd gebouwd in die streek. Veel mensen ontvluchtten de stad of kwamen

van elders daar een woning bouwen. Daarmee groeide ook de gemeenschap. Ties wist contacten te leggen en de mensen te motiveren. In samenwerking met de mensen werd de kerk vergroot, kwam er een parochiezaal en vergaderkamer, en met het oog op de opvolging werd er ook werk gemaakt van de pastorie. In een woord: het ging er goed!

Het mooiste getuigenis van "hoe goed het er ging" is wel wat er gebeurde toen hij z'n stem verloor door een radicale operatie aan z'n keel: helemaal uitgeblust kwam hij naar de parochieraad en schreef op een bord: Het is afgelopen ik heb geen stem meer. Als één man stond de parochieraad op. "Dan zullen wij jouw stem zijn". En zo gebeurde het. Ties ging voor en de mensen die met hem voor gingen deden het woord voor hem. Nog een jaar of vier zijn ze zo met z'n allen gemeenschap geweest. Toen sloeg de ziekte in alle hevigheid toe,

Zelfs op het einde, toen hij bijna niet meer kon en meest van de tijd op bed of in een gemakkelijke stoel doorbracht, kon hij niemand aan de deur laten staan en, ziek als hij zelf was, dwong hij zich om de mensen te helpen voor zover hij kon. Nog menig huwelijk en menige doop heeft hij in die laatste weken en dagen voor z'n mensen gedaan, tot het echt niet meer kon.

Toch heeft hij op dat laatste moment nog de troost van z'n leven beleefd: de aartsbisschop zelf kwam bij hem op bezoek en kwam, na afloop van dat bezoek, met tranen in de ogen naar buiten. De volgende dag werd Don Justo van quasi-parochie tot parochie verheven en Ties werd de eerste Pastoor. Met recht was hij rots en tevreden. Daarna hebben we het meegemaakt hoe hij doodziek aan de hand van Lupemaría Dávila in Sparrendaal aankwam. Nog ongeveer een maand hield hij de strijd vol. En dat grote hart dat hem door de bergen en valleien van de Parochie droeg, dat hart dat zo warm klopte voor zijn mensen... dat hart nog zo vol van plannen, projecten en on vervulde wensen... Het kon de strijd niet meer aan. Het viel stil op 29 oktober 2003. Ties, het is goed geweest.

Rust in vrede!

PRINTED IN BELGIUM

MORT CERN 136

ACCEPIT IN VENERABILES MANUS SUAS

Titus Hettinga spilet de fermoarde direkteur Marcel Bûtendyk. Om him hinne steanne Niels Overzet, **Robby Galama**, Ida Boonstra en Jannie van der Wal

Ook bekend is dat onze bestuursleden **Theo en Theo Galema** zingen in een koor, maar daarover is geen bijzonder nieuws. Theo uit Tjerkwerd is tevens zeer actief in het muziekkorps, dus muziek zit er in die man. En zo hebben we in het bestuur van de St. Galema/Galama dus drie zangers. Daar zou je toch eens iets mee moeten doen...? Mochten er nog meer artiesten in de familie zijn, dan hoor ik dat graag op de redactie; zie ook oproep bij reünie●

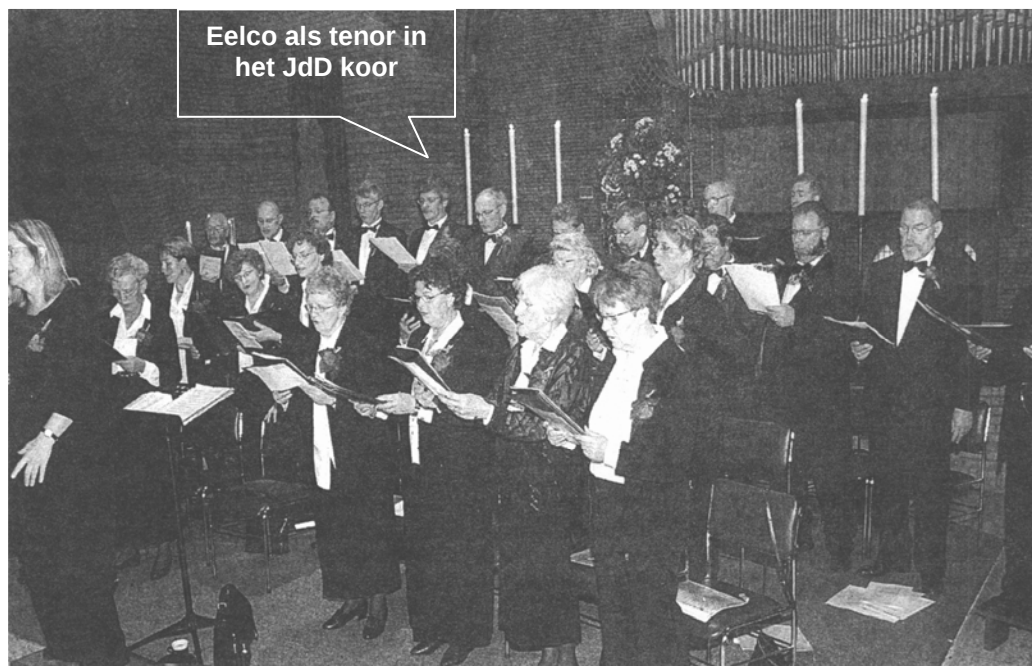
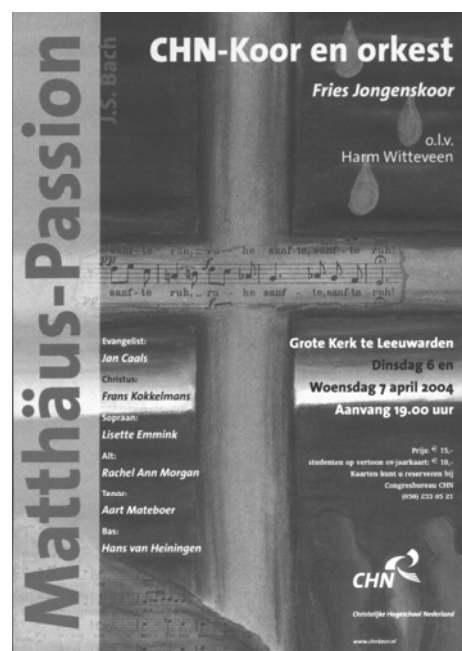
Galama's op de planken

Op 16 januari 2004 voerde de toneelclub Lyts Mar Krigel uit Wijtgaard het toneelstuk "Wêrom kin ik net sizze wat ik fiel?" Het toneelstuk geschreven door Carl Slotboom gaat over de ziekte van Alzheimer, die op een integere manier gespeeld wordt. **Robby Galama** (1.13.57, nr.8/119) speelt ook mee in het stuk, dat goede kritieken kreeg in de Leeuwarder Courant.

Muzikale kwaliteiten zijn er ook in de familie. Op 6 en 7 april werd in de Grote Kerk te Leeuwarden voor de derde keer de Mattheus Passion van J.S. Bach opgevoerd door het CHN koor, een koor van de Christelijke Hogeschool Nederland; een school voor een tiental verschillende hbo opleidingen in de dienstensector. Een van de koorleden is **Eelco Galama** (1.14.87/107), die al verschillende keren heeft meegezongen als tenor. Aan de uitvoering deden ongeveer 150 personen mee: drie koren en twee orkesten. Nammensma van de LC gaf ook deze keer weer een bijzonder goede recensie.

Eerder afgelopen winter kwam hij ook in het nieuws met het kerkkoor Johannes de Doper (JdD) van de

gelijknamige kerk in Huizum Leeuwarden. Dit koor vierde op 1 februari zijn 70 jarig bestaan en had voor deze gelegenheid een jubileumviering waarin bisschop W. van Eijk voorging. Het was een bijzondere viering, mede omdat het het laatste jubileum was in deze kerk: op 13 juni dit jaar wordt de kerk gesloten en zal het koor samen verder zingen met het Fransiscuskoor, waarvan de kerk ook gaat sluiten. Tijdens de viering werden 7 koorleden door koorvoorzitter Eelco Galama in het zonnetje gezet en kregen zij een medaille met speldje van de Nederlandse St Gregoriusvereniging voor hun jarenlange inzet voor de kerkmuziek●

Reünie 2004

Inmiddels is het bijna een traditie geworden om eens per 5 jaar een reünie te organiseren voor alle Galama's / Galema's en verwanten te organiseren. Intussen heeft het bestuur een **reüniecommissie** geïnstalleerd bestaande uit de volgende leden:

- Het gehele bestuur, aangevuld met
- Jan Rein Galama uit Reduzum,
- Jan Galema uit Heerenveen
- Wieke Schimmel-Galama uit Feerwerd,
- Maaïke Galama uit Franeker,
- Siepie Hettinga-Galama uit it Heidenskip,
- Lucie Galema uit Exmorra.

Al met al een hele groep, waarvan je mag verwachten dat zij er iets leuks van zullen maken.

Er is intussen een concept **dagindeling** gemaakt:

13.00 zaal open en
13.30 ontvangst en opening en ontmoeting
16.30 cabaret
17.00 -19.00 buffet
20.00 cabaret
20.30 -23.30 life muziek, pauzes, ontmoeting
23.30 sluiting

Feesten doe je niet alleen en daarvoor hebben we nog wat hulp nodig voor:

- **Adressen:** natuurlijk weten wij niet alles, maar willen wel zoveel mogelijk familieleden oproepen om bij de reünie te komen. Daarom hebben we adressen nodig van vooral die familieleden die Galama of Galema niet in hun naam hebben; daarnaast zijn we ook geïnteresseerd in de familieleden in het buitenland, die we zeker ook niet allemaal kennen.

Stuur de adressen op naar Theo Galema, Sylroede 22, 8765 LW Tjerkwerd; tel. 0515-579338; e-mail theogalema@hetnet.nl.

- **Cabaret:** Op het programma is ruimte gereserveerd voor cabaret, door, voor en over de Galama's/Galema's. Heeft u goede ideeën en kunt deze ook uitvoeren, neem dan contact op met Sjoerd Galema, Kloosterweg 7, 8741 KB Hartwerd; tel. 0515-569565, mobiel 06-29073181, e-mail galema@sis.fryslan.nl
- **Feestkrant:** in de afgelopen jaren is er veel gepubliceerd en met name het grote Galama/Galema boek 5 jaar

Reünie 2004 18 september in 't Haske te Joure

geleden. Echter zijn er ongetwijfeld nog veel meer verhalen en anekdotes die interessant zijn om gepubliceerd te worden. Daarom een oproep aan jullie om **familieverhalen of gegevens op te sturen** die in de speciale feestkrant opgenomen kunnen worden; foto's horen daar natuurlijk ook bij. Zie ook de hierna komende oproep. Neem voor deze bijdrage contact op met Maaïke Galama uit Franeker. De feestkrant moet klaar zijn in september, dus graag uw kopij opsturen voor 15 juli 2004. Zie hieronder voor meer informatie.

De verhalen

Tijdens de Galama/Galema reünie op 18 september a.s. zal aan eenieder een feestkrant uitgereikt worden. Eén van de onderwerpen van deze feestkrant zouden **familieverhalen** kunnen zijn, verhalen die door de oudere generaties aan de jongere worden verteld omdat die gebeurtenis die die Galema overkwam toch wel heel erg toevallig was...; of omdat dat voorval dat die Galama overkwam menselijkerwijs niet eenvoudig te verklaren is...; of omdat dat gezegd van die Galema wel erg kenmerkend voor zijn karakter was, of voor de omstandigheid waarin men toen verkeerde, of gewoon zo gevat dat het in de familie is blijven hangen.

Onderstaand zijn een paar voorbeelden van verhalen uit mijn tak van de familie, de schipperstak. Dit om u te inspireren of u te doen herinneren. Heeft u in uw tak van de familie ook dergelijke verhalen? Wij zouden het zeer waarderen als u ons dat zou willen laten weten.

Er zijn dan twee mogelijkheden: of u bent in de gelegenheid het verhaal / de verhalen op papier te zetten en ons te doen toekomen; of wij komen bij u langs om naar de verhalen te luisteren en dan schrijven wij ze uit met de kans aan u om ze nog aan te passen.

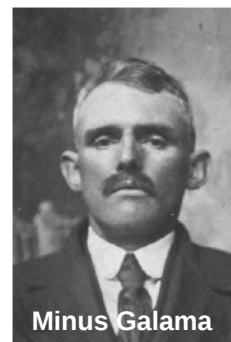
Hoe het u ook het best uitkomt, wij zijn heel blij met uw bijdrage. Wij zien uit naar uw berichten naar:

e-mail: maaïke.galama@hetnet.nl
postadres: Maaïke Galama
Franciscushof 50
8801 MV Franeker
tel. 0517-393184

Pagina 7 van 18

Die uitspraak die door de generaties heen in de familie blijft hangen...

We spreken van begin 1900. Er werd door Katholieke schippers op gelet om op zaterdag voor anker te gaan op een plaats waar de mogelijkheid was om de volgende dag naar de kerk te gaan. Vanaf het schip keek men dan of men een kerkspits kon zien, en op zondagmorgen liep men dan met de zondagse kleren aan door het boerenland op de kerktoren aan. In de kerk stonden schippers achterin: van drie tot vijf man in een klein plaatsje tot een paar honderd in de St. Nicolaas in Amsterdam. Dat was zo gegroeid omdat de banken verhuurd werden. Een schipper kende een kerk nooit voldoende en wist nooit waar hij wel of niet kon zitten, en zodoende, om te voorkomen dat hij uit een bank gestuurd zou worden, bleef hij staan. Eens werd **Minus Galama** (1.12.22, nr. 2/31) uitgenodigd om te gaan zitten, maar hij sloeg dat af met de woorden: "De voorste banken zijn me te hoog, en de achterste (de armen-banken) zijn me te laag."

En wat dat nou geweest is...

Het oudste familieverhaal van onze tak van de Galama's betreft bet-overgrootvader **Gerben Galama**. Het was 1843 en Gerben was vierentwintig jaar. Hij was schipper op een houten tjalk, maar, geboren in Workum, was hij op een avond op bezoek in die plaats bij de pastoor die hij goed kende. Het was al donker toen de pastoor werd gewaarschuwd om iemand te komen bedienen, waarop hij Gerben vroeg of deze de lantaarn wilde dragen en hem vergezellen tot het huis van de zieke. Onderweg hoorde Gerben een vreemd geluid, dan weer naast hen, dan weer voor hen. Hij dacht aan de wind en verdiepte er zich eerst niet in. De pastoor vroeg hem: "Gerben, ben je bang?" "Nee", zei hij. Maar de geluiden zwollen aan, en hij begon vreemde verschijnselen te zien: een lichtflits, en onduidelijke figuren om hen heen, en hij werd toch wel een

beetje benauwd. Dan verzuchtte de pastoor: "Tjitsche muoi, Tjitsche muoi, nou heb ik tijdens je leven al zoveel last van je gehad. Moet ik het nu nog hebben?" Daarop werd het direct rustiger. Gerben heeft vele malen over dit voorval verteld.

Of dit...

We spreken van 1927. Een bevriende schipper, een reuze aardige kerel die met hout voer, moest met drie lege dekschuiten aan elkaar vastgemaakt naar Zaandam en had daarom de zeventienjarige Piet Galama gevraagd mee te willen varen om als zij onder bruggen doorgingen, een beetje bij te sturen. Doordat iemand met het helmhout aan een kant op de voorste schuit stond, en iemand op de achterste schuit, voorkwam men dat men tegen de brug opbotste. Onder het varen had de man een goede zin en de flauwe kul ontaardde in een beetje stoeien tussen de baas en Piet. Ze naderden een tamelijk lage brug en Piet zag hem wel, maar dacht in zijn baldadige bui: "Daar zijn we nog niet". Kort daarop voelde hij een hand in zijn nek, die hem diep neerduwde. Zo dubbel gebogen staand keek hij om en verwachtte niet anders dan de schipper te zien; het was typisch iets wat hij had kunnen doen met stoeien. Maar wat hij zag was de onderkant van de brug die hij nu net over zijn hoofd en nek voelde schuren. De schipper zag hij twee schuiten verder staan; die kon er onmogelijk iets mee te maken gehad hebben. Als de hand er niet was geweest, waarvan hij nog vertelde dat hij warm aanvoelde, was Piet met de gang die ze hadden onherroepelijk tegen de brug doodgeslagen.

Piet Galama

Dat dat nou zo moest lopen...

Omdat de houten tjalk te klein en eigenlijk ook te oud werd, kocht Minus Galama in 1904 via de bank op afbetaling een nieuwe ijzeren tjalk. Het schip werd gedoopt 'Sint Antonius', omdat zijn moeder Wietske een bijzondere verering voor Antonius van Padua had. De eerste reis met dit schip was de vaste route van Heerenveen naar Arnhem over de Zuiderzee. In verband met de schuldenlast had Minus het schip zo vol mogelijk met turf geladen met nog een hoge lading als deklust. Op het Tjeukemeer, ofschoon hij daar al vele

De houten tjalk de Twee Gebroeders van Fokke Gerbens Galema (1.11.2/30)

malen had gevaren, liep het schip aan de grond. Losduwen met de boom lukte niet, dus werd het vaaranker uitgezet. Maar de bodem was te zacht en het hield niet. Langsvarende skûtsjes lachten spottend en riepen hen toe: "Sjoch er es, de Sint Antonius zit aan de grond". Toen kwam er van de Lemmer een Urker aanvaren met een grote botter. Die vroeg aan Minus waar hij de turf had geladen, en of er een turfstekerij dichtbij was waar hij een wintervoorraad zou kunnen kopen. Minus zei dat als hij turf wilde kopen, hij dat meteen van hem kon doen. De Urker kwam langszij, en nam zoveel turf mee als hij hebben kon. Daarmee lag het schip weer vlot, maar bovendien hadden ze weer wat geld en met de lagere deklust was het makkelijker geworden de Zuiderzee over te steken.

Experiment met stal van doek in Nijhuizum

LEEUWARDEN - Een koeienstal van folie en camouflagedoek. De familie Theo Galema (1.14.40/72) uit Nijhuizum wil binnenkort een zogenaamde 'serrestal' bouwen, naar Canadees voorbeeld. Het mag van de welstandsc commissie Hûs en Hiem, op voorwaarde dat de kleur van het doek niet al te fel wordt. Het ontwerp van stalbouwer ID Agro wordt het eerste van Friesland gebouwd. Elders in het land staan er al meer.

Meer licht en lucht is goed voor de koeien. Friese boeren zijn daarom al een tijdje op zoek naar vervanging van de traditionele ligboxstallen. In Canada welen ze hoe dat moet. Daar verschijnen veel gebouwen die lijken op een tent. Het doek laat licht door en kan bij lekker weer worden opgetrokken, zodat de stal lekker doorwaait. Een veehouder in Gaast presenteerde vorig jaar al een koeientent van aluminiumpalen met polyesterdoek. Hûs en Hiem stond de bouw toe om eens te zien hoe het past in het landschap. Door onenigheid over de kleurstelling tussen de boer en de gemeente is het met de bouw nog niets geworden.

De serrestal die in Nijhuizum moet verrijzen, lijkt wel wat op het model uit Gaast, maar het dak heeft ronde vormen en het onderste deel van de wanden is van beton. Bovendien is het ontwerp bedekt met dennengroen camouflagegaas. „Dat laat 30 procent daglicht door", aldus een vertegenwoordiger van het bedrijf. „Met nog meer licht zon het 's zomers te warm worden."

Bron: LC, 6 februari 2004 ●

Wommelser Katrien Galema, Nederlands kampioene paardendressuur:

'Ik kin gewoan net sûnder de hynders'

Katrien Galema (1.13.39, nr1/86) uit Wommels heeft afgelopen weekend het Nederlands studenten-kampioenschap paardrijden gewonnen in Arnhem. Dat was een allround kampioenschap, springen en dressuur met door de organisatie beschikbaar gesteld paarden. Een week eerder, op zaterdag 27 september, won ze in Kootwijk ook al de Nederlandse dressuurtitel met haar 'eigen' Friese dekhengst Rindert in de klasse M2. De 23-jarige Wommelse, studerend in Enschede, is zolang ze kan praten al gek van pony's en paarden. „It earste wat ik sei wie: heit, mem en happe."

„Ik kin net sûnder hynders. Mar allinnich mar yn de hynstewrâld wêze is my te beheind. It neidiel fan boer wêze is dat jo altyd op 'e pleats binne. Dêrom bin ik ek bliid dat ik bedriuwswynformaasje-technology studearje yn Enschede. Bedriuwslibben, it ûndernimmerskip, hat my altyd al oansprutsen. Ik rin no staaize by in bedriuw yn Amersfoort. Dat is oant desimber en dêrnei sil ik ôfstudearje. Ik fyn't in prachtige ôfwikseling, de hynstewrâld en it bedriuwslibben.

De hannel yn hynders is ek wol leuk, mar ik wol my der net tefolle op rjochtsje. Ik wol foaral lekker mei de sport bezich wêze, mei hynders wêr't wat mei kinst. Trije jier lyn hawwe wy twa foallen kocht. Mar as ientsje net goed genôch is, giet dy wol fuort.

Sa simpel is't. Doe't ik studearjen gong haw ik myn hynder ferkocht en bin ik op hynders fan buorman Rudy Rienstra riden gean. Hy is de eigner fan Rindert en Thewis. Mei Rindert bin ik earste wurden by it NK yn de M2-dressuur en mei Thewis waard ik fjirde. Rindert is foarich jier goedkard as dekhynst, hy wie 'doe de beste fan syn jiergong.

Thewis is yn 2001 as trije-jierige al goedkard. Troch keuringen fan it Frysk Stamboek komme der elk jier sa'n tsien goedkarde hynsten by. Eltse hynst hat

in eigen unike namme. It is de bedoeling dat der nei in bepaald doel tafokt wurdt. Sa wiene Fryske hynders froeger foaral lânbouhynder. moasten se lûke en tuge. No wurde sy mear trochfokt nei it riden. Dat betsjut dat sy mear souplesse krije moatte, ranker wurde en fjouwerje kinne. Mar fansels wol mei behâld fan de karakteristike kenmerken as sokken, lange manen, in lange sturt en dat sy swart wêze moatte.

Rindert is in super-atleet. Fryske hynders wurde ek yn de rjochting fan dressuur fokt, mar Fryske hynders binne noch net sa fier as KWPN'ers. In Fries is moaier, sawiesa, mar in KWPN'er is 'Lichtvoetiger', kin better sweve. In Fries kin dat net sa gau, is net sa licht boud.

'It earste wat ik sei wie: heit, mem en happe'

By dressuur is it de grap dat it hynder docht wat asto wolst sûnder dat it derút sjocht datst dat wolst. Moast de leiding hawwe en goed gearwurkje, dat it liket dat it hynder dy draacht. It moat harmony útstriele, freonlik, stabyl en aktyf wêze. Hoe fierder ast komt, wurde de hannelingen hieltyd mear ûnsichtber. In hynder is slim, dy fielt ik wol oan dy. Stjoerst mei dyn sit, mei dyn fuotten en mei de teugel. Mei de teugel meist sa min mooglik dwaan.

In hynder is sosjaal en libbet yn in kudde en is wend dat der in lieder is. Lieders hawwe de oaren ek wer nedich, want allinnich rêdst it net. Dus der moat altyd ien de lieding hawwe. Asto de lieding net nimst, dan nimt it hynder de lieding wol. Dy rangoarder fan in groep sit noch

altyd yn de hynders. Dêrom moatte jonge hynders earst ek yn in kudde sadat sy de rangoarde leare. Twa-jierrigen begjinne faaks 'vet' te puberjen, dy moatte dan yn in groep opfongen wurde.

Mar it begjint dermei dat in hynder it springen of de dressuur leuk fine moat. Oars hoechst der net oan te begjinnen. In hynder moat it leuk fine, mar dy hat ek wolris in minne dei. Hynsten binne it konstantst, merjes hawwe in syklus en dy kinne wolris hiel ferfelend wurde. By hynsten moast der yn de maaitiid rekken mei hâlde. Foaral Thewis wol graach stoer dwaan as der merjes yn de buert binne. Dat is net dwersichheid, dat is gewoan de natoer.

Goed oplette op in hynder wurdt in twadde natoer, dat komt omdat ik al hiel lang ryd. By begjanners sjochst noch wolris dat it hynder de lieding nimt. Iksels bui al op myn sechde by de Donia's begûn en ryd fanôf myn achtste jier wedstriden. Nei it kampioenskip mei Rindert yn de M2-klasse mei ik no yn de Z-klasse ride en dat gean ik no sneon ek dwaan, by in wedstriid yn 'e maneeze yn Gaasterlân. Ik kin ek sizze: ik gean earst noch mear trenen sadat ik in bettere kâns meitsje op in goeie útslach. mar dêr wol ik net op wachtsje. Ik wol gewoan hiel graach yn de Z-klasse mei-dwaan".

Bron: Johan Vogelzang in *Wijd en Zijd*, 8-4-2003; foto Simon Bleeker

Katrien Galema met haar "superatleet" Rindert, de goedgekeurde dekhengst van buorman Rudy Rienstra.

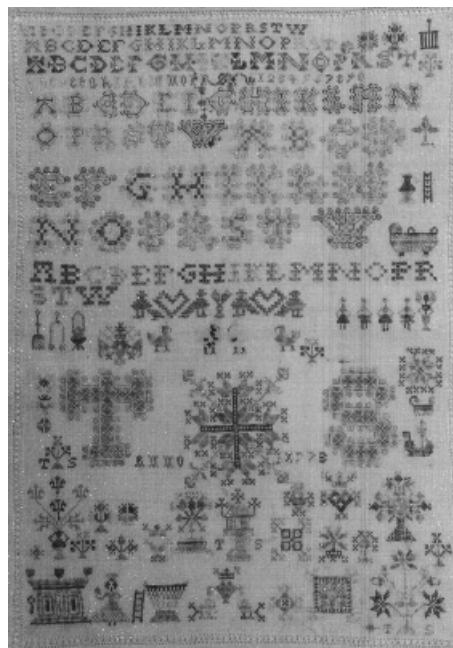
Herkomst van een merklap

Een zoektocht naar de herkomst van de merklap TS – 1773 Afkomstig van Trijntje Sjoerds (1746 – 1793)

Door Yteke Hettinga te Nijmegen.

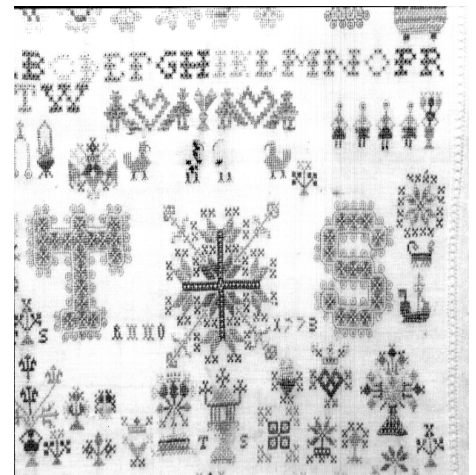
Op 22 augustus 1968 overlijdt in Bolsward Veronica Clasina Hettinga, geboren 2 april 1886 te Burgwerd. Mijn oud-tante Vroon was de houdster van een bemiddelingsbureau voor verpleegkundigen en kraamverzorgsters te Den Haag. In de periode na het overlijden wordt de boedel verdeeld en mijn moeder, Anna Hettinga- de Vries (getrouwd met Jarig Klazes Hettinga, vroeger wonende te Burgwerd aan de Sjungadijk 18) krijgt de naai- en borduurmateriële. Thuisgekomen ontdekt zij dat er tussen de spullen een opgevouwen merklap zit. Er staat op TS en 1773. Het verhaal ging toen dat de merklap mogelijk van ene Trijntje Sijmonsma zou zijn. De lap werd gewassen en keurig ingelijst en zo kreeg ik, jaren later, deze merklap cadeau. Mijn nieuwsgierigheid naar de maakster was meteen gewekt, maar ik zet deze pas jaren later om in daden en ga op zoek naar de maakster, die in ieder geval uit mijn vaders familietak moet komen. Eerst probeer ik de authenticiteit van de merklap na te gaan. De conservator Textiel van het Openluchtmuseum te Arnhem bevestigt dat de lap van Friese herkomst is en uit 1773 stamt. Je kunt dat o.a. zien aan de verschillende motieven die gebruikt zijn en de verkleuringen van de borduurzijde. Op haar advies laat ik de lap conserveren bij Marianne Maar in september 2002 (textielrestaurator te Baarle Nassau). Zij maakt een verslag van de conservering. Zo bleek de lap op zuur karton geplakt te zijn, waardoor ze zou vergaan op niet al te lange termijn. De conservering was dus zeker de moeite waard. Mijn zoektocht werd voortgezet. Niet toevallig, was ik op bezoek bij mijn tante Clazien Landman-Hettinga (geboren 1907) te Bostel. Ik vroeg haar naar oude familiegebeurtenissen en verhalen. Tante Clazien vertelde me dat oud-tante Vroon, haar vader, mijn oer-Pake Jarig Klazes Hettinga in zijn laatste levensdagen of –maanden in Bolsward heeft verzorgd. Hij stierf in 1921, 10 jaar na zijn vrouw, oer-Beppe Jans (Joanna Jans Galema 1847 – 1911). Heeft oud-tante Vroon de naai- en

borduurspullen van haar moeder meegenomen naar Den Haag, waar ze ging wonen? De merklap moet dan uit de familie Galema afkomstig zijn en in het bezit zijn geweest van Jans Galema. Ze was (nadat haar zus Yda op 14-jarige leeftijd overleden was) het oudste kind van Jan IJsbrands Galema en Klaaske Fongers Huitema. Hebben zij de merklap in hun bezit gehad? Is er in de familie van Klaaske Huitema nog een TS in de vorige eeuw te bekennen? Ik kan er niet één ontdekken en concludeer dat de lap zeer waarschijnlijk van eerdere Galema's afkomstig moet zijn. Kreeg Joanna Jans Hettinga- Galema deze merklap via haar vader Jan IJsbrands Galema, boer en wethouder te Bolsward (1818 – 1880) of kreeg ze hem rechtstreeks van haar pake, de bekende IJsbrand Klazes Galema, met zijn 13 boerderijen, of kreeg ze de merklap uit zijn boedel en die van zijn vrouw IJtje Sijmonsma (in 1873 overleden)? Dat de lap via hen “binnengekomen” moet zijn lijkt me vervolgens de enige optie.

Waarom is de merklap zo goed bewaard gebleven?

Om deze vraag te beantwoorden bestudeerde ik oude gegevens en aan de hand daarvan probeerde ik me voor te stellen wat deze feitelijke gegevens voor mensen betekend kunnen hebben. Het is bekend dat IJsbrand Klazes (1789 – 1873) het enige volwassen geworden kind is van Klaas IJsbrands (1741 – 1816) en Trijntje Sjoerds (1746 – 1793). Vier kinderen zijn vóór hem overleden op jonge leeftijd. Van hen zijn geboortelepels bewaard gebleven; ik

concludeer dat de familie oog had voor tradities, mooie voorwerpen en een zekere welstand had.

Trijntje Sjoerds overleed zelf in 1793 toen de kleine IJsbrand Klazes nog maar 3 jaar en 4 maanden oud was. Zijn vader hertrouwt niet. Waarschijnlijk is er een dienstmeisje in huis geweest terwijl IJsbrand opgroeit. Foto's zijn in die tijd nog niet uitgevonden. Heeft hij daarom de merklap van zijn moeder zo goed bewaard? Of is de merklap gewoon tussen de naai- en borduurspullen van zijn moeder blijven zitten en zo, achteloos, doorgegeven of meegenomen van het Westerhuis te Tjerkwerd waar IJsbrand Klazes Galema woonde tot 1842, en daarna meegenomen naar het Heechhout, waar ook Jan IJsbrands Galema vanaf 1875 woonde tot de merklap tenslotte belandde bij Jans Hettinga- Galema te Burgwerd. Wat kan ik te weten komen over deze voorouder van 7 generaties terug? Als zij de merklap gemaakt heeft dan heeft ze die op 27-jarige leeftijd gemaakt. De conservator Textiel van het Fries Museum, Mevr. Arnolli vindt het om die reden niet zo aannemelijk dat Trijntje Sjoerds de lap gemaakt heeft. Zij gaat ervan uit dat alleen meisjes tussen 6 en 16 jaar dergelijke merklappen maakten op school. Ik zoek direct en via internet in de archieven van Tresoar in Leeuwarden (o.a. Rijksarchief van Friesland) maar kan in de doop – trouw – en begrafenisboeken geen T.S. vinden die tussen 6 en 16 jaar oud is in het jaar 1773, en die enige verwantschap met voorouders van Hettinga's, Galema's, Huitema's of Sijmonsma's heeft. Als Trijntje Sjoerds de merklap gemaakt heeft op 27-jarige leeftijd dan heeft ze toen

waarschijnlijk verkering gehad met Klaas IJsbrands (1741 – 1816). Het kan zijn dat het huwelijk is uitgesteld omdat de vader van Trijntje, Sjoerd Heerkes, in oktober 1773 overlijdt. Trijntje was het oudste kind van Sjoerd Heerkes en Sijske Oeges (†1783). Ze werd op 3 augustus 1746 geboren op de Thaborboerderij, die gebouwd is op de plaats van het voormalige Thaborklooster bij Tirns.

Ze wordt de dag na haar geboorte gedoopt in de “vierde schuilkerk op de oude Polle” te Roodhuis door Pastoor Ydama. Na haar wordt een zusje Antie geboren, die echter overlijdt voordat haar zusje Antie op 26 januari 1751 wordt geboren. In de jaren daarna worden er nog 3 kinderen geboren, Hugo (Oege) in 1756, Gertruda (Geertje) in 1759 en Herke in 1763(†1788).

Vader Sjoerd is een van de kerkemannen te Roodhuis en doet verschillende waardevolle schenkingen aan de kerk, o.a. een schilderij dat de Vlucht naar Egypte voorstelt. In het archief van de Parochie te Roodhuis zou ook nog een schilderij van waterwerf op papier zijn met een afbeelding van de boerderij Thabor, gemaakt in 1765 door Teeke Hibbes Halma te Sneek. (In opdracht van Sjoerd Heerkes en zijn vrouw Sytske Oeges?) Na het huwelijk met Klaas IJsbrands woont Trijntje tot 1779 te Tjalhuizum en daarna op de nieuwe boerderij Westerhuis te Tjerkwerd. Na de dood van Trijntjes moeder in 1783 kopen IJsbrand Klases en Trijntje deze boerderij. Trijntje overlijdt in 1793.

Een punt van onzekerheid omtrent de maakster van de merklap heb ik dan nog wel. Trijntje heeft een zus Gertruda gehad, die ook op 14-jarige leeftijd deze merklap gemaakt kan hebben. In het dagelijks leven heette ze mogelijk Trude, en dan had ze dezelfde initialen als haar zus Trijntje. Maar deze zus van Trijntje blijkt steeds Geertje genoemd te worden en wordt veel ouder dan haar oudste zus (overleden in 1839). Trijntje heeft dus niet deze lap bewaard omdat het een herinnering aan een overleden zus zou kunnen zijn met dezelfde initialen, zoals het Fries Museum als mogelijkheid aangeeft.

Ik trek de volgende conclusie: het is zeer waarschijnlijk dat Trijntje Sjoerds (1746 – 1793) deze merklap gemaakt heeft. Ik sta open voor bevestigende opmerkingen, verhalen of verbeteringen of aanvullingen.

Foto ± 1900-1902;

Staande v.l.n.r. Mebius Hettinga (1876-1961), Taeke Popma (1860-1949, Vroon Hettinga (1886-1968), Jan Hettinga (1874-1958), Ida Hettinga (1878-1903), Margaretha Hettinga (1883-1955), Klaas Hettinga (1868-1963) en Jan Yebs Ypma (1870-1946).

Voorste rij v.l.n.r. Geertruida Engwerda (1876-1967), Clazina Popma-Hettinga (1870-1919), **Johanna Jans Galema** (1847-1911), Jarig Klazes Hettinga (1842-1921), Ytje Engwerda (1877-1972) en Agatha Ypma-Hettinga (1871-1937).

Bronnen:

- *Over merklappen gesproken M. Schipper- van Rottum*
- *Wereldbibliotheek Amsterdam*

Het Geheim van de Oude Polle

M.H. de Vries, herdenkingsboek

Artikel met toestemming overgenomen uit Hettingakrant●

Vronie Galama met nazaten bijeen

In dit vroege voorjaar kwam **Vronie Galama-Zeinstra** (1.13.49/105) in Castricum bijeen met al haar nazaten om haar 83^e verjaardag in goede gezondheid te vieren. Met al haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen waren ze 2 dagen tezamen in een kampeerboerderij in Castricum om eens met de gehele familie er even lekker tussenuit te zijn en elkaar als familie ook weer eens te zien. Er is veel gefietst, maar nog meer gekeurd: een sport die er van jongs af aan met de paplepel is ingegoten. Klaverjassen, tachtigen en bij de jeugd, toepen, waren de populairste spelen. En natuurlijk veel bijpraten met familieleden of neven en nichten die je niet zo vaak ontmoet.

Vronie

De Kastanjebeam

It is dizze moanne 25 jier lyn dat ik yn Boalsert kaam. Der wie in lyts jonkje berne en dat woe de famylje fiere troch in beam bij harren yn 'e tún te plantsjen. Ik krige in prachtich moai plakje oan in pleintsje. Oan dit pleintsje wennen allegear gesinnen mei in protte lytse bern, mar ek wol minsken dy't wat stiller wenje woenen. It wie foar mij fansels wol efkes wennen mei al dy minsken om my hinne. Mar it slagge tige bij tige.

It earst jier wie ik fansels noch wat lyts, mar ik hie in ferrekt moai grûntsje krigen dêr't ik myn woartels yn groeie litte koe. It fiede hiel noflik. De famylje soarge fansels ek dat ik goed groeie koe, sa no en dan krige ik wat kompost en as it noadich wie ek wolris in bats wetter yn slim droege tiden. Se hiene fansels wol yn 'e gaten dat soks net te faak barre mocht want dan ferwenden se mij tefolle en gong ik net djip genôch de grûn yn.

De earste maaitiid gong it al daliks goed. Ik hie prachtige dikke knoppen dy't letter útkamen en mirakels grutte blêden waarden. Gjiniën hie it sa ferwachte. De bern kamen fansels yn 'e hjerst ek al gau del om te sjen as se al in kastanje fine koenen mar sa sterk wie ik doe noch net. Mar elk

wie fansels al wer fol ferwachtings foar it kommende jier. Ik krych der sels ek hieltyd mear aardichheid oan. Elk jier kamen der wer in pear tûken bij, de blêden waarden noch grutter en myn stam dikker, mar it moaiste wiene dochs wol myn prachtige grutte kegels mei wite blommen yn it foarjier dêr't yn 'e hjerst dikke kastanjes fan kamen. Elk stie dan efkes stil en prate der oer hoe machtich moai as ik wie. Dan groeide ik fansels wer in stikje, want in grutter komplemint koene se mij net jaan. In inkele kear kamen der wolris fan dy dogenieten dy't yn mij klimme woene wylst myn takken dat noch net ferneare koenen, mar dan wie der altyd wol ien yn 'e buert dy 't it foar mij opnaam. Der is ek in man dy't sa wiis mei mij is dat er geregeldwei de earmen efkes om mij hinne slacht. 'Wat fielt dit lekker', seit er dan.

Fan 'e maaitiid ha se mij wat mear romte jûn. Wat oare beamkeguod is om mij hinne weihelle en no kin ik noch

mear pronkje. Guon wiene al benaud dat ik der ek weihelle wurde soe. Yn Boalsert binne se faaks net sa wiis mei ús. We jouwe tefolle rommel. Mar wat is dat no fan praat. Se witte faaks net hoe wichtich as wij binne. Sjoch no nei mysels. Yn it foarjier ha ik prachtige knoppen dy't de frou dan yn 'e hûs set om de maaitiid ek yn 'e hûs te rûken. Letter komme der wol hûnderten blommen oan myn tûken dy't al fan fierren binne te sjen. Fansels, as se útbloeid binne falle se op 'e grûn, mar dat is mar in pear wike, krekt as yn 'e hjerst as de blêden der ôffalle. De hiele simmer bin ik grien. Ik bin dan in skulplak foar in hiele soad fûgels en se fertelle mij alle nijsjes út de buert. Ek de minsken skûlje wolris ûnder mij as it hurd reint en de wask wurdt wolris ûnder myn grut blêdetek set om sa droech te bliuwen. Mar it wichtichste is miskyn wol dat ik soargje foar sûne lucht. Dat sjogge de minsken net mar it is wol sa. En yn 'e hjerst dan genietsje iksels noch wol it measte. Safolle bern komme dan iere betiid om te sjen as ik al in pear kastanjes falle litten ha. Se sjogge se hingjen en wolle se graach ha. Sommigen kinne net wachtsje en begjinne mij te slaan mei stokken en sa. Dat fyn ik fansels net aardich. Mar de measten komme wol in pear kear deis om te sykjen en wachtsje ôf oant ik se falle lit. Ik

besykje wolris om in kastanje krekt op ien syn holle falle te litten, mar dan moat ik wol hiel tûk wêze. Ek besykje ik se wol te ferstopjen ûnder de hage as tusken oare struken. It is suver in spultsje.

De famylje fynt it ek prachtich. Se sizze wolris dat ik de minsken byinoar bring. Se steane soms oeren ûnder mij te praten, oer fan alles en noch wat. Soms is it ernstich nijs, in oare kear hear ik in grap, ek wolris in rabberij, mar meastentiids oer de bern, fakânsje en oare deistige saken. Sa bliuw ik goed op 'e hichte fan alles wat der spilet. Ik bin op dit stuit al myn blêden al wer kwyt en dan brekt der foar mij wer in hiele rêstige tiid oan. De minsken fine it te kâld om bûten stean te praten en ik kin mij dan lekker oerjaan oan de rêst fan de winter. Ik ha it goed troffen dêr oan it pleintsje en de minsken mei mij, al sis ik it sels.

Greet Schuurmans-Galama
(1.13.49, nr.3/106) ●

Stamgasten melden zich voor stoppen-met-roken

WITMARSUM - Voor de stoppen-met-roken-actie die de Witmarsumer caféhouder Eppie Otter heeft opgezet, hebben zich 24 stamgasten gemeld. „Dat wie ek wol sa'n bytsje it oantal dat ik ferwachte hie“, zegt de horecaman. Hij betaalt voor zijn klanten de beide behandelingen die zij elk bij de Leeuwarder acupuncturist Pieter Aarts moeten ondergaan. De eerste barklant was **George Galema** (1.13.37nr. 3/86).

„De kans dat de deelnemers definitief met roken stoppen, is behoorlijk groot“, verzekert Aarts. Hij schat het slagingspercentage op 75 procent. Otter, een stugge shagroker tot dusver, hoopt daar ook bij te zitten. De eigenaar van de Otterbar schat ongeveer € 3.000 voor de gezamenlijke behandeling van zijn klanten kwijt te zijn. Het is de bedoeling dat ze allen nog deze maand twee acupunctuur-behandelingen zullen ondergaan. Het is voor Aarts passen en meten, want hij heeft het ook zonder de Witmarsumers danig druk.

Bron: Leeuwarder Courant 13-1-2004 ●

ANTI-ROOK.CAMPAGNES of niet, de Sneker pijprokers-club Stuuroppafte er zaterdag in Zalencentrum Van der Wal lustig op los. De 54-jarige **Rients de Jong** (1.12.37, nr.1 kind 5 Martha/157) hield het langst het vuur in de kop van zijn kleipijp brandend. Nadat de Dordtenaar Bart Stapper na 1 uur 57 minuten en 45 seconden de pijp aan Maarten moest geven, was de Goëngaster als enige van de in totaal veertig deelnemers nog over.

Drie minuten later stopte hij ook. „Ik hâld der mei op, ik moat noadich efkens nei achteren“, verklaarde De Jong. Hij had nog wel even kunnen doorroken, want zijn 3 gram baaitabak was niet helemaal op. De beste pijprookster was Janny Zondag uit Dordrecht. met een tijd van 55 minuten en 24 seconden.

Gaele Ysbrands Galema

Alderearst sil ik my efkes foarstelle, ik bin **Michiel Galama** (1.14.133/140) en bin boer yn It Heidenskip. Hoewol't ik hjir noch in skoft mei troch hoopje te gean, hâlde om my hinne in hiele soad "kollega's" der mei op. En lang net altiten kriget it gebou dan wer in agraryske bestimming. In hiele soad âlde boerepleatsen wurde dus net mear brûkt foar it doel, dêr't se eartiids foar boud binne. Oaren wiene al ôfbrând of wurde ôfbrutsen en al dan net op moderne wize wer opboud. Wer oare gebouwen binne sa fertimmere, dat men noch mar amper sjen kin dat se ea as buorkerij tsjinst dien ha. Omdat in buorkerij fansels wol functioneel en bewenber bliuwe moat, is it nedich dat de timmerman sa no en dan lâns komt mar alle kearen feroaret der dan wat, dat net werom komt. Letter tink je wolris, hoe seach dy pleats der foarhinne út, wa wennen dêr doe en mear soksoarte fragen komme dan nei boppen. Lokkich binne der yn It Heidenskip mear minsken mei sokke fragen en al pratende wei is der no in wurkgroepke foarme fan fiif minsken. It doel fan dizze groep is om fan de pleatsen dy't der yn It Heidenskip no noch binne, fêst te lizzen hoe as de gebouwen der no útsjogge, wa't der op wennet, wat foar soarte pleats it is en hoe of't der buorke en libbe wurdt. En fierder gean we noch efkes op syk nei de skiednis fan de pleats.

Groot Welgelegen

Der steane meinoar 61 pleatsen op ús listke. Ien fan dy pleatsen is "Groot Welgelegen" en dy stiet oan de Ursuladyk 2 yn It Heidenskip. Dizze grutte stjelppeats is boud yn 1745. Neffens it floreenkohier (grûnbelesting) fan 1788 is Gaele Ysbrands de hierder. Gaele Ysbrands is in soan fan Ysbrand Gales en Fokje Klazes en berne yn 1737 te Easterwierum. Gaele is yn 1773 trout

Groot Welgelegen

mei Akke Douwes, in dochter fan Douwe Douwes en Trijntje Pieters. Akke hie yn elts gefal twa susters, Willemke en Tjitske, mar it is my net bekend wat foar namme dizze famylje oannommen hat. Gaele en Akke wiene earst boer yn Easterein en yn 1788 dus yn It Heidenskip. Neffens it Gala/ema boek is Akke Douwes stoarn op 15-10-1791 te Easterein en begroeven te Reahûs. Is Gaele pas nei de dea fan syn frou nei It Heidenskip ferhúze? Yn it floreenkohier fan 1798 stiet dat Gaele Ysbrands eigener is fan de sate "Welgelegen" mei 178 pm. lân. Yn 1802 keapet Gaele noch 30 pm. lân út "Tomashof", dizze pleats stie yn Warkum.

Gaele en Akke hiene gjin bern, mar Gaele woe syn besit al graach yn 'e famylje hâlde. Dan leit it foar de hân dat jo op syk gean nei bygelyks omkesizzers, dy't earst meiwurkje op 'e pleats en as alles goed liket mei de tiid it bedriuw oernimme kinne.

Klein Welgelegen

Klein Welgelegen, Heidenskipsterdyk 12

Gaele Ysbrands hie noch in pleats mei sa'n 120 pm. lân yn eigendom, dizze lei súdlik fan "Groot Welgelegen" (it lân lei oanelkoar) en waard derom letter "Klein Welgelegen" neamd. Op dizze sate buorke omkesizzer Klaas Hendriks, dy't trouw wie mei Liskje Douwes (v.d.Werf). Klaas wie in soan fan Hendrik Johannes en Andrieske Ysbrands, (suster fan Gaele Ysbrands) Klaas en Liskje hiene twa bern, ntl. Hendrik Klazes (1804) en Douwe Klazes (1807). Yn 1808 komt Klaas, 39 jier âld te ferstjerren. Liskje bliuwt op 'e pleats wenjen en mei help fan de famylje en wurkfolk hâldt se de buorkerij draaiende. Dit slagget sa goed dat sy beslút om mei de feint te trouwen. Yn 1810 trouw Liskje mei Willem Geerts v.d. Beek. De famylje fan Klaas Hendriks wie hjir poer op tsjin, trouwe mei in arbeider dat koe fansels net. Mebius Hendriks, in broer fan Klaas, wie fâd oer de bern fan Klaas en Liskje. Hy hat de beide bern by de mem weihelle en nei in oar plak brocht om se grut te bringen. It wurd fan de echte

mem telde yn dy tiid net.

Bran(d)sma / van der Werf

Yn 1811 hat Mebius foar syn gesin en syn beide omkesizzers de namme Bran(d)sma oannommen. Mebius Brandsma wie boer te Greonterp (pleats Jan H. Galema). Te Warkum liet Willem Geerts v. d. Beek de beide jonges fan Liskje Douwes ynskriuwe as "van der Werf". Op dat momint hiene Hendrik en Douwe dus twa ferskillende famyljenammen. Of de famyljerúze ek wer bijlein is, wit ik net mar Hendrik en Douwe hiene wol goede kontakten mei beide famyljes en binne as "Brandsma's" fierder troch it libben gien.

Willem v.d. Beek en Liskje ha tegearre op "Klein Welgelegen" noch acht bern krigen: Geert (1811-1850), Waltje (1811-1822), Marijke (1813), Marijke (1815-1818), Klaaske (1817-1897), Marijke (1818), Arend (1820-1875) en Marten (1822-1875). De beide âldsten wiene in twaling. By de oanjefte fan de twadde dochter is omke Gaele tsûge, dat seit genôch oer de omgang tusken dizze beide famyljes. Gaele Ysbrands wenne de lêste jierren fan syn libben yn Warkum. It wie in dûbele wenning, wêrfan de oare helte oan Willem v.d. Beek ta behearde.

Testamint ?

As Gaele Galema yn 1819 te Warkum stjêrt, dan lit er neffens de "Memorie van aangeving der nalatenschap" nei, *ten eerste; Eene zathe en landen met twee huizen, staande en gelegen in het Heidenschap onder Workum, gequoteerd Lett. G no. 100&101 groot ongeveer driehonderd pondematen greidland, bij Fokke Martens Galema en Willem Geerts van der Beek als huurders in gebruik. Ten tweede, een half huis c.a. staande en gelegen te Workum in Wijk A no. 57*.

Mei eene zathe en landen met twee huizen, wurdt bedoeld "Groot" en "Klein Welgelegen" dy't tegearre krekt 300 pm. binne. Fierder stean der noch wat lytse dingen yn de memorie, dy't hjir net fan belang binne. Graach hie ik it testamint fan Gaele Ysbrands yn sjen wollen, mar it skynt spoorloas te wêzen, Is dat sa? (nee, kijk maar eens bij notaris Evert Schotanus te Workum, d.d. 14/12/1818, red.)

Alle erfgenamen wurde mei namme neamd, ek Hendrik K. Brandsma en Douwe K. Brandsma krije harren diel, (dit stiet ek wol yn it Gala/ema famyljeboek).

Ysbrand Johannes Bran(d)sma

Beide pleatsen bliuwe it earste skoft fan de erven. Yn 1826 komme Ysbrand Johannes Brandsma en Marijke Slippens op "Klein Welgelegen". Ysbrand is in neef fan Hendrik en Douwe en in âld omkesizzer fan Gaele Galema. Ysbrand Brandsma keapet de pleats fan de erven, dat binne op dat momint: Eeke Ottes Galema foar ½ part, Aagje Jans Postma, de frou fan Huite Fongers Huitema foar ¼ part en Catharina Siebrens de Boer, de frou fan Tjebbe Klazes Hettinga foar ¼ part.

Willem v.d. Beek en Liskje v.d. Werf binne yn Ferwâlde op in oare hierpleats kommen te wenjen.

Ysbrand Joh. Brandsma hâldt it net sa lang yn It Heidenskip út, yn 1832 giet er fan de pleats ôf en wurdt molenaar op mole "De Ooster" te Snits. De sate "Klein Welgelegen" wurdt ferkocht en ferdwynd út de famylje.

Hettinga / Westendorp

No noch efkes werom nei "Groot Welgelegen" de pleats dêr't Gaele boer wie. Doe't Gaele âlder waard, doe is Fokke Martens Galema fan Wommels derby ynkommen. Earst wie er feint en letter hierder. Yn 1816 trout hy mei Grietje Gerbens v. d. Werf, in buorfamke. Fokke en Grietsje ferlitte yn 1826 It Heidenskip en wurde dan boer te Engwier, efkes boppe Makkum. De eigener fan "Groot Welgelegen" wie Catharina (Tryntje) de Boer, frou fan Tjebbe Klazes Hettinga. Tryntje wie in dochter fan Fokje Ottes Galema en dus in âld omkesizzer fan Gaele. Sa't Gaele Ysbrands yn syn testamint fêst lein hie dat de pleats yn 'e famylje bliuwe moast, sa barde it ek. De pleats is nei 1826 earst in skoft ferhierd. Dernei komme Sible Westendorp en Grietsje Hettinga (in dochter fan de eigener) op 'e pleats. Der bliuwe Westendorp op "Groot Welgelegen" oant 1990 ta. As Haye en Annie as lêste Westendorp fan 'e pleats gean, dêr't Gaele Ysbrands yn it skiere ferline ea begûn, dan wurdt in periode fan mear as 200 jier famyljepleats ôfslûten.

Reaksjes: mthgalama@hetnet.nl of Ursuladyk 7, 8724 HR It Heidenskip●

GalamaDammen

Zu Beginn des 17. Jahrhunderts hatten die Galama's die Rechte auf dieses Gebiet. Um den Wasserstand zu bändigen, riegelten sie notfalls die Verbindung zwischen den Seen Fluessen und Morra mit Staudämmen ("Dammen") ab. So erhielt dieser Punkt als GalamaDammen Bekanntheit. Die Galama's erhielten das Recht des Brücken- und Wegezolls, anfangs mit einer Fähre und später mit einer Brücke.

Die heutigen Eigentümer sind Nachkommen des aus Koudum stammenden Adelsgeschlechtes Galama und haben ihren Besitz durch Vererbung in Händen erhalten.

Irgendwann gab es den Bauernhof "GalamaDammen State", der als Herberge diente. Nach dem Krieg hat man erneut mit einem in der Umgebung sehr populären Pavillon begonnen. Das heutige Hotel GalamaDammen ist eine direkte Folge aller Erweiterungen, die im Laufe der Jahre stattgefunden haben.

In den Fluren des Hotels finden Sie Fotos, die Sie in dieses schöne Stück friesische Geschichte des Hotels GalamaDammen mitnehmen.

Bron:

<http://www.galamadammen.com/de/liggi ng33.html>●

Bovenstaande verhaal is zo van internet gekopieerd en is waarschijnlijk vooral gericht op Duitsers die 's zomers in grote getale naar zuidwest Fryslân komen. Maar misschien ook voor onze familieleden interessant om weer even op te halen.

Ruzie in Provinciale Staten over streekplan

Afgelopen maand april is er in de Provinciale Staten van Fryslân stevig discussie gevoerd over het nieuwe streekplan. Met name gedeputeerde Anita Andriesen had het even moeilijk met de afwijkende standpunten van de statencommissieleden (onder voorzitterschap van de CDA-er **Sjoerd Galema**), met name waar het de vestiging van nieuwe bedrijven betreft. VVD-ster **Baukje Galama** (1.13.80, nr.4/150) bracht naar voren dat ondernemers zelf wel goed weten waar zij zich willen vestigen en dat dorpen en gemeentes dat zelf wel kunnen regelen; dat hoeft de provincie niet vast te leggen in een streekplan.

Over het vestigen van nieuwe bedrijven is ook elders discussie gevoerd met de politiek. **Jan Galama** (1.14.66/93) uit Reduzum, die voorzitter is van de Sakeklub Reduzum, had hiermee te maken toen ondernemers in Reduzum een klein bedrijventerrein wilden opzetten aan het Ald Swin. Het college van B&W voelde er niets voor, hoewel de gemeenteraad van Boarnsterhim er wel oren naar had, om ruimte te creëren voor kleine bedrijven waarbij ook een woning gebouwd kan worden. In Workum moest het loonbedrijf en kraanverhuurder **Jellesma** (1.12, nr.8/70) verhuizen in verband met het bouwen van 24 koopwoningen en de ongunstige locatie van het bedrijf dichtbij de toeristische kern van Workum aan de Prystershoek. Bron:

LC, 3/12/2003, 18/2 en 8/4/2004 ●

We will meet again

Een slogan die in deze maand van het jaar voor allerlei gelegenheden gebruikt kan worden. In september gaat het dan gebeuren. Na 5 jaar eens de gelegenheid om die familieleden te ontmoeten, waar je nog niet aan toe gekomen was om ze eens op te zoeken. Dan kan dat nu dus! Maar dan moet u wel komen en ook die anderen die deze krant wellicht (nog) niet lezen.

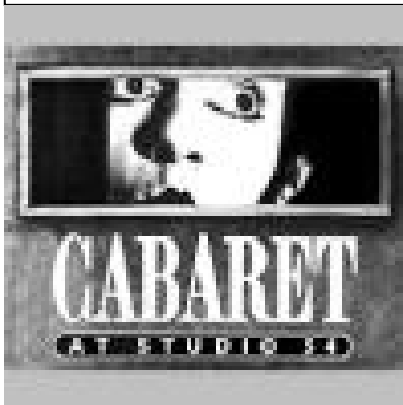
Het **reünie commissie** waar u al over las op pagina 7, **heeft uw hulp nodig**, zie de tekstvakken op deze pagina. Reageer meteen en doe mee en maakt er een grandioos ontmoetingsfeest van.

Reünie 2004 18 september 't Haske te Joure

Cabaret

Op de feestelijke dag willen we ook iets leuks doen voor en door familieleden over familieleden in de breedste zin van het woord. Wie heeft ideeën en wil die ook mee ten uitvoer brengen. Heb je een idee, overleg met de grootste feestneus in de reünie commissie: Sjoerd Galama, Kloosterweg 7, 8741 KB Hartwert, tel. 0515-569565, mobiel 06-29073181 of e-mail galema@sis.fryslan.nl

Adressen nodig

Ken u nog bekenden of familieleden die misschien geen donateur zijn van de Stichting Gala/ema, maar wel graag zouden willen komen, zou u dan hun namen en adressen door willen geven aan Theo Galema, Sylroede 22, 8765 LW Tjerkwerd, tel. 0515-579338 of e-mail theogalema@hetnet.nl

Feestkrant Speciale, extra editie

Al 15 jaar wordt er over de familiegeschreven, echter we denken dat er nog veel meer bekend is, maar nog niet bij iedereen. Natuurlijk hoeft niet iedereen alles te weten, maar er zijn genoeg leuke dingen uit het verleden die de moeite waard zijn te vermelden. Wellicht in het vorige boek niet aan bod gekomen, dan is er nu de kans om alsnog dit te publiceren. Zie enkele voorbeelden op pagina 7 en 8. Natuurlijk heeft u er vast nog wel wat op de plank liggen. Of misschien zijn er nog interessante foto's die voor anderen ook leuk zijn. Het maakt niet uit waarover, als het maar iets met de familie te maken heeft.

Neem contact op met Maaike Galama, Franciscushof 50, 8801 MW Franeker, tel. 0517-393184 of e-mail maaike.galama@hetnet.nl

Het winkeltje

De nummers bij de vermelde personen in deze krant verwijzen naar de nummers met paginanummers uit het Gala/ema boek dat in 1999 is verschenen. Dit boek is verkrijgbaar bij de redactie en kost € 45, exclusief € 5 portokosten.

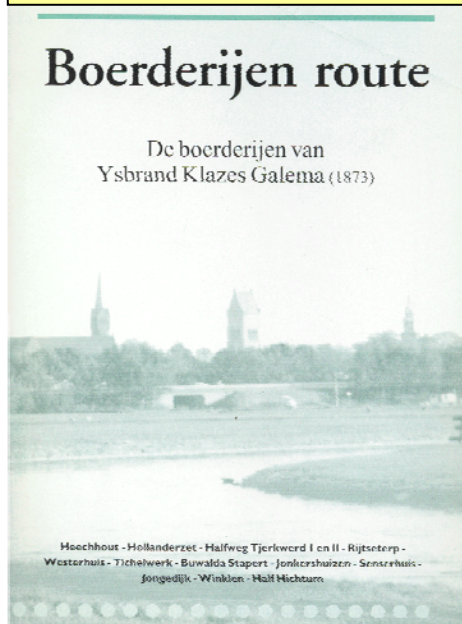
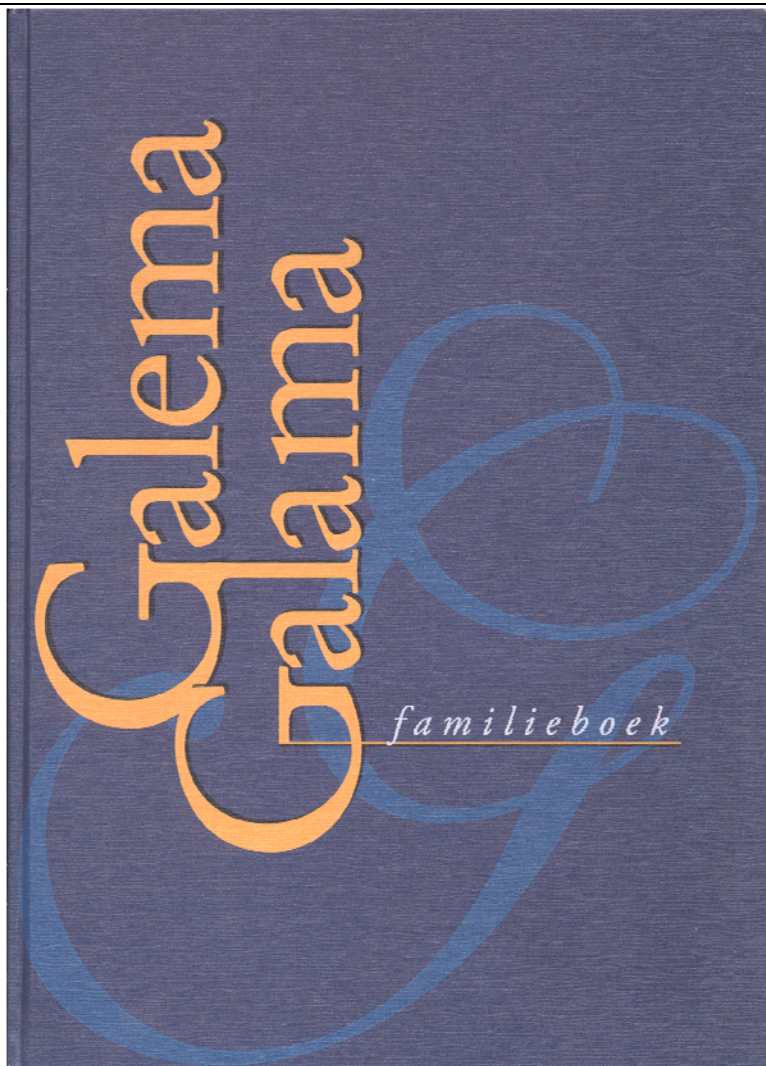
Verder verkrijgbaar:

De boerderijen route over de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes Galema; formaat A5, gedrukt; € 3,50

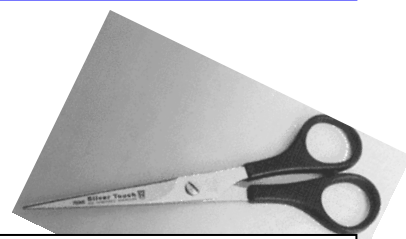
Reünie boekjes 1989 met allerlei familie gebeurtenissen, de eerste aanzet tot het grote familieboek, formaat A4; € 3,50

Familiewapen, gedrukt formaat A5 vouwfolder, in kleur en met uitleg; € 3,50

Bovenstaande artikelen (prijzen incl.verzendkosten) te bestellen bij Eelco Galama, Nw. Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016.

Meer informatie over (familie)geschiedenis vindt u op internet, o.a. op www.tresoar.nl. Er staan vooral ook meer foto's over Galamadammen, maar ook vele andere zaken. En natuurlijk onze eigen website.

Eventuele adreswijzigingen opsturen naar Theo Galema, Sylroede 22, 8765LW Tjerkwerd, tel. 0515-579338

Naam:

Adres oud: adres nieuw:

Pc+woonplaats oud: Idem nieuw:

Opmerkingen:

.....

.....